

Kommer der indtænkt ikke meget lang Tid Forretninger til, der periodisk vilde vende tilbage, nemlig Fornælse af Couponsark; det vil f. Ex. indtræffe i Marts 1871 med de først udstedte Obligationer, for hvilke Couponerne vilde være opbrugte til den Tid. Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke efter de Oplysninger, jeg her har tilladt mig at give, maatte finde Anledning til at tage sit Forslag tilbage, og i alt Fald maa jeg indstændigt anmode det ærede Thing om ikke at vedtage det. Det er mig umuligt at svare for, at Forretningerne vilde blive udførte paalideligt og ordentligt, og man kan ikke vilde, at det betydelige Arbejde, der er tilbage, skal udføres af underordnede Folk, som ikke ere vant dertil. Jeg skal endnu kun henlede Opmærksomheden paa, om det ikke maa siges at ligge i Sagens Natur, at Bestyrelsen af Indskrivningsbøgerne, hvortil meget betydelige Bærdier af Folks Formue omsættes, baade af Hensyn til Publicum og af Hensyn til Forretningernes Gang maa betroes til faste Embedsmænd. Det er Forretninger af det Slags, som Contoirchefen umuligt kan have det umiddelbare Ansvar for; de maa udføres ved Folk, som stadigt ere ved dette Arbejde, og som indtage en saadan Stilling, at de, naar de træde i Forbindelse med Publicum og forhandle med det om Omsætningerne, kunne optræde saaledes, at den fornødne Tillid derved kan affødes. Ogsaa Revisionen af Coupons er et Arbejde, der kræver megen Routine, for at kunne udføres med den fornødne Hurtighed og Sikkerhed. De Embedsmænd, som udføre det, udarbejde tillige baade det specielle Statsgjældsregnskab og de fornødne Forarbejder til Regnskabsoversigten, saaledes at det ogsaa for disse Sagers Vedkommende turde være rigtigt ikke at betroe dette Arbejde til nogen ringere stillet Embedsmand end en Fuldmægtig. Naar det er nødvendigt, at der til Indskrivningsbøgerne er mindst to Fuldmægtige, vil der altsaa, naar man følger Forslaget i Budgettet, være een Fuldmægtig tilbage til Hjælp for Contoirchefen ved samtlige øvrige i Contoiret foresaldende Forretninger. — Jeg er heller ikke istand til at kunne erkjende Vægten af de Bevæggrunde, som Mindretallet har anført for at nedlægge

den ekstraordinaire Revisionshjælp med 1,000 Rd. Det er ganske rigtigt, at den væsentligste Grund, hvorfor Beløbet ikke kan nedlægges, er den, at der fra 1ste April 1866 er indført Maa-nedsregnskaber istedetfor tidligere Dvartals- og Marsregnskaber, men denne Foranstaltning, der nu af Alle, saavel Regnskabsførere som Revisionsfolk, er anseet for hensigtsmæssig, vil ikke have sin fulde Betydning, medmindre Revisionen følger hurtigt oven paa Regnskabet. Det er nødvendigt, for at komme à jour, at der i 2 Mars oparbejdes en Revision af 3 Mars, hvorfor det maa erkjendes, at dette Tidspunkt vilde være meget uheldigt til at berøve de Vedkommende den ekstraordinaire Hjælp, de hidtil have haft, og som de fremdeles have haardt Brug for. Det vilde være det saa meget mere, som de Oplysninger, det ærede Medlem gav, syntes at bære Vidnesbyrd om, at disse Penge ikke ere udgivne forgjæves, men at der er god Udsigt til ved Hjælp af dem at komme i Orden med hele det vidtløftige Revisionsarbejde. — Ved det næste Endringsforslag, der er stillet af mig og tiltraadt af Udvalget, har jeg ikke Grund til at opholde mig. Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 88, der er stillet af Udvalget, og som jeg kan tiltræde.

Jeg kommer nu til det Forslag, vedrørende Livrente- og Forsørgelsesanstalten, som jeg har tilladt mig at stille, og som er motiveret i de trykte Anmærkninger. Jeg kan kun meget beklage, at Udvalgets Fleertal har fundet Anledning til at opfordre Thinget til ikke at vedtage det. Det er, som af Udvalgets ærede Ordfører ganske rigtigt bemærket, fremkaldt ved en historisk Begivenhed, nemlig ved, at den Mand, som hidtil for en meget væsentlig Deel har båret Livrente- og Forsørgelsesanstalten, ved Døden er afgaaet, og det forekom mig da, at der efter hele Udviklingen var tilstrækkelig Anledning til at henlede Thingets Opmærksomhed paa Nødvendigheden eller Unseligheden af en Forandring i Bestyrelsen, som efter min Overbeviisning ikke længer svarer til de Forordringer, der bør stilles til Anstalten. Det hele Livsforfikkings- og Livrentevæsen har i de senere Aar taget et meget betydeligt Opsving, og de Forordringer, der stilles til det fra Publicums Side, voxe stedsse, hvorfor det synes at